

[Finansministeren.]

handles med de interesserede Erhvervsorganisationer og Erhvervsgræne, og Resultatet af disse Forhandlinger maa det saa blive den høje Rigsdags Opgave at tage Standpunkt til, naar Loven ved dens Udlob sandsynligvis foreslaas forlænget. Det var oprindeligt foreslaaet, at Loven skulde gælde indtil Udgangen af Marts Maaned 1949, men den har altsaa faaet den nævnte betydelig kortere Løbetid, for at man i Mellemtiden kan undersøge, om der er Betingelser for en yderligere Forenkling af Beskatningsreglerne og Formen.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til denne korte Gennemgang af Lovforslaget, som i Aften er vedtaget af Folketinget, og jeg tillader mig at anmode det høje Lands-ting om at underkaste det en hurtig og velvillig Behandling.

Ingeborg Hansen: Som den højtærede Finansminister allerede har sagt, er det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, et Led i de Bestræbelser, der maa gøres for at tilvejebringe den nødvendige Konsolidering af Statens Finanser.

Som det fremgik af den højtærede Finansministers Udtalelser baade nu og i Folketinget ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget samt ved Fremsættelsen af dette Lovforslag tillige med andre Skatte-lovsforslag, skal der skaffes Dækning for en Del Beløb, bl. a. for 105 Mill. Kr., der som Indtægter allerede er gaaet ind i Statens Driftsindtægter, men som ifølge gældende Lovbestemmelser skulde have været indsat paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken og derfor igen maa føres til Udgift, hvorfor der vil fremkomme et Underskud paa disse 105 Mill. Kr. Desuden er der det Beløb, som ogsaa den højtærede Finansminister nævnte, Tilskuddet til Opretholdelsen af Hjemmemarkedspriserne for Landbrugsvarer, et Beløb, som for de kommende 2 Maaneder maa anslaaes til 36—40 Mill. Kr., saa at der altsaa skal tilvejebringes Indtægter paa i alt ca. 140 Mill. Kr.

De Indtægter, man venter skal komme frem ved det Lovforslag, der her behandles, har man vanskeligt kunnet fastsætte. Skønsmæssigt ansloges de efter det oprindelige Forslag til 2 Mill. Kr. for et Kvartal; men efter at Afgiften nu er nedsat fra 20 pCt. til 15 pCt., og efter at der er gaaet nogle Varer ud, maa man vel kunne regne med, at Beløbet bliver omkring halvanden Million Kroner. I sig selv er dette Beløb ikke særlig stort i Forhold til de 140 Mill. Kr., der skal skaffes, men halvanden Million Kroner er jo halv-

anden Million Kroner og er dog værd at tage med i Betragtning selv i store Regnestykker. Man kan ikke forvente at kunne fremskaffe de store Beløb, medmindre man søger for at faa de smaa med i saa vidt Udstrækning som muligt.

Et andet Formaal med det Lovforslag, som her foreligger, er at fremme den Forbrugsbegrænsning, der er nødvendig for at komme igennem de fattige Aar, vi er inde i. Forholdene har medført, at vi saa vidt muligt skal undgaa at købe Ting, der ikke er strengt nødvendige, og nøjes med at købe det, der virkelig er absolut nødvendigt i vor Husholdning. Nu er det naturligvis tvivlsomt, om en Lov om Omsætningsafgift paa Pelse i særlig Grad vil virke forbrugsbegrænsende. Priserne paa Pelse og Pelsværk ligger jo sædvanligvis i en saadan Højde, at de kun kan betales af den bedrestillede Del af Befolkningen, og for denne Del vil det næppe være af afgørende Betydning, om der skal betales en Omsætningsafgift eller ej. Dette gælder navnlig efter den Forandring, som Lovforslaget er undergaaet ved Behandlingen i det andet høje Ting, hvorefter en Del Varer i de lavere Prislag er taget ud som afgiftsfri, medens samtidig Afgiften er nedsat til 15 pCt. At en Del Ting i de lavere Prislag er blevet afgiftsfri, kan jeg kun være glad ved, fordi den mindre bemidlede Del af Befolkningen derved fritages for den Byrde, som denne indirekte Skat vilde være for den. Saa længe den indirekte Skat ikke rammer det nødvendige Forbrug, men holder sig til det mere luksusbetonede, har jeg ikke noget særligt at indvende imod den, og selv om denne Skat paa Grund af sin Karakter ikke skulde virke særlig forbrugsbegrænsende, saa opfylder den dog sit andet Formaal: at skaffe tiltrængte Midler til Statskassen.

De væsentligste Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet høje Ting, er for det første Undtagelse for Afgift af visse prisbillige Ting: Hatte, Huer, Kasketter, Fodtøj samt Handsker o. lign. For det andet, som nævnt, Nedsættelsen fra 20 pCt. til 15 pCt. og i visse andre Tilfælde fra 30 til 22 pCt., nemlig efter § 4, hvor de afgiftspligtige Varer indføres her til Landet af Personer, som ikke er anmeldt i Henhold til § 2, samt ved Auktionssalg. Den tredie væsentlige Ændring er Fritagelsen for Afgift, naar Varerne er bestilt før den 7. December, og den fjerde er, at Lovens Løbetid begrænses til 30. April 1948. Disse Ændringer — i hvert Fald de 3 første — vil jeg betragte som Forbedringer, og jeg kan ganske billige dem. For den sidste Vedkommende